

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1611. usque ad annum 1617

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118898

§. 63. Octavii Aquavivæ Cardinalis decessus, atque elogium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67313)

Sæc. XVII. **A. C. 1612.** fui felicitatem multiplici scientia præ-
fertim civili clarus, a Gregorio XIII.
Advocatus Consistorialis, a Sixto V.
 Rotæ Romanæ Judex, ac demum a
 Gregorio XIV. Cardinalis Diaconus
 creatus est, nonnisi ad expedienda ma-
 ximi momenti negotia selectus, quorum
 frequentia ac gravitas nullatenus eum
 abstertere poterat, quominus ad diver-
 sas Congregationes adscitus, æquo,
 tranquilloque animo omnes ad collo-
 quium admitteret, ipse ægrotos famu-
 los suos inviseret, auroque rei fami-
 liaris inopiam sublevaret. Tanta erat
 morum probitate, abstinencia, mode-
 ratione ac humilitate insignis, ut sola
 virtute super omnes eminere, cunctis
 vero obsequii studio sese demittere fa-
 tageret, quocirca, ne ejus modestia
 publico encomio læderetur, Rotæ de-
 cisiones, quas summo labore conscripse-
 rat, vivens nunquam in lucem edi pa-
 tiebatur, licet ipsa nominis sui dissimula-
 tione eo magis ejus fama augetur.
 Obiit Romæ anno ætatis suæ sexagesi-
 mo tertio die secunda Novembris, se-
 pultus in Ecclesia Nominis Jesu.

§. LXIII.

*Octavii Aquavivæ Cardinalis deces-
 sus, atque elogium.*

Die

Die duodecima Septembris anno ætatis suæ quinquagesimo secundo nimis præmatura morte ereptus est Octavius Aquaviva Neapolitanus, qui a Majorum splendore haud degeneratam pietate, quam scientiarum laude inclaudit, poeseos elegancia, solutæ orationis eloquentia, & idiomatum præsertim Græci exacta cognitione celeberrimus. Unde prævalente tot meritorum fama, Romam delatus a Sixto V. utriusque Signaturæ, ut vocant, Referendarius, a Gregorio XIV. Pontificiæ Domus Præfectus, mox Cardinalis Diaconus renuntiatur, designatus Campaniæ Legatus. Regnante autem Clemente VIII. Avenionensi legatione decoratus, necnon a Leone XI. Neapolitanus Archipræsul creatus, Ecclesiam Avenionensem ab Hugonottarum insultibus vindicabat, Neapolitanam vero pretiosis donis, novaque Canonorum prærogativa augebat, gregem denique suum verbo, exemplo, doctrina, consilio, opibusque usque ad vitæ suæ finem tam liberaliter pascebat, ut præter quotidianas eleemosynas in pauperes & pia loca erogatas, multaque ædificia & duo S. Francisci cænobia suo ære erecta plusquam aureorum octoginta sex millia in pauperes Viduas, Virgines, aliosque egenos distribueret:

Sæc. XVII.
A. C. 1612.

*Fellicet. &
Petramell. in
elog. Card.
Albi elog.
hist. de Card.*

Sæc. XVII. Erat in Sanctorum Patrum, præcipue
 A. C. 1612. Græcorum lectione assiduus, tamque
 erga Divi Thomæ Aquinatis doctrinam
 affectus, ut Theologicam ejus summam
 brevi temporis spatio in epitomen duobus
 voluminibus propria manu scriptis redigeret:
 Scripsit etiam tractatum de immaculata
 Conceptione B. V. Legaverat omnem suam
 suppellectilem præter aureorum millia
 viginti Sacello Montis Pietatis Neapolitani.
 Corpus autem ejus Neapoli in Metropolitana
 sua Ecclesia quiescit.

§. LXIV.

Lanfranci Margotii fatum.

*Jan. Nic.
 Eryth. Pi-
 nac. I.
 pag. 127.*

Postremus denique ex Purpuratis, qui
 hoc anno decesserunt, erat Lanfrancus
 Margotius, Parmensis, qui adolescens
 Romam delatus apud Cynthium Cardinalem
 Aldobrandinum divertit, ac per gradus ad
 præfati Cardinalis famulatum pervenit,
 eique ab epistolis fuit; non enim scientiarum
 præstantia, sed duntaxat in dilucida, gravi,
 ac sententiis uberrima epistolas conscribendi
 arte eminuit, qua etiam sibi ad Apostolici
 Cubicularii, & Protonotarii dignitatem
 aditum pandebat, postea Clementi VIII.
 ab epistolis, necnon ab ejus Successore
 Paulo V. solus ex Clementis